

Økonomiske samarbeidsavtaler (8.2-avtaler)

Kommunen har ingen økonomiske forpliktelser overfor en næringsdrivende lege utover det statlig fastsatte basistilskuddet, jf. ASA 4310 punkt 8.1. Basistilskuddet, herunder utjamningstilskuddet, er regulert i ASA 4301 statsavtalen. Se også fastlegeforskriftens § 9.

Dersom kommunen finner det hensiktsmessig, kan kommunen inngå en økonomisk samarbeidsavtale med den næringsdrivende legen, jf. ASA 4310 punkt 8.2. Slike avtaler omtales ofte som 8.2-avtaler. Å være selvstendig næringsdrivende innebærer at legen skal ha ansvaret for egen virksomhet og driftsutgiftene i praksisen. Det kan imidlertid være situasjoner der kommunen ønsker å inngå en økonomisk samarbeidsavtale med legen. For eksempel der hvor kommunen vil at fastlegen skal være samlokalisert med annet helsepersonell i kommunale lokaler, eller som følge av rekrutteringsutfordringer.

Det framgår av ASA 4310 punkt 8.2 at: *«Dersom legen mottar ytelser fra kommunen i form av hjelpepersonell, lokaler, utstyr, forbruksvarer osv., skal legen refundere kommunens utlegg i sin helhet, med mindre kommunen og legen av rekrutteringshensyn o.a. skriftlig avtaler redusert innbetaling for en tidfestet periode».*

Det er opp til kommunen hva som skal tas inn i en økonomisk samarbeidsavtale. I mange tilfeller er det avtalt at kommunen holder lokaler, hjelpepersonell og utstyr. For dette betaler legen en leie enten i form av en fastsatt sum, eller ved at kommunen beholder basistilskuddet.

Den økonomiske samarbeidsavtalen bør opprettes som en egen avtale med en gjensidig oppsigelsesfrist og/eller angivelse av avtalens varighet (opphørsdato). Dersom det ikke er tatt inn en tidsbegrensning, kan avtalen først sies opp av kommunen eller legen når avtalen har vart i minst fire år, deretter er det minst ett års oppsigelsestid. Det vil si at avtalen ikke kan opphøre før etter minst fem år.

En økonomisk samarbeidsavtale er ikke en del av den individuelle fastlegeavtalen. Bestemmelsene i ASA 4310 eller fastlegeforskriften om blant annet seks måneders oppsigelsestid og krav til saklig grunn for oppsigelse kommer derfor ikke til anvendelse for den økonomiske samarbeidsavtalen. Det er ingen krav til oppsigelsesgrunn. Oppsigelsen bør være skriftlig for å unngå tvil om at avtalen er sagt opp og tidspunktet for oppsigelsen.

Kommunen og legen må være enige om en revidering av avtalen med mindre dette følger av avtalen, for eksempel en årlig indeksregulering av leien.

Dersom den økonomiske samarbeidsavtalen innebærer at kommunen dekker legens driftsutgifter, har ikke legen rett til praksiskompensasjon for fravær på grunn av offentlig legearbeid og ved fri dag etter legevakt, jf. SFS 2305 § 4 og § 7 punkt 7.4. Vilklårene for praksiskompensasjon er regulert i SFS 2305 § 4 punkt 4.4. Ett av vilklårene er at utgiftene til drift av legepraksisen dekkes av legen selv, jf. punkt 4.4 bokstav c). Kravene må også være oppfylt for at legen har rett til praksiskompensasjon dag etter legevakt. Det er ikke nødvendig å presisere de tariffbestemte vilklårene for praksiskompensasjon i den økonomiske samarbeidsavtalen. Dersom legen ikke dekker driftsutgiftene sine, har ikke legen rett til praksiskompensasjon.

Ved inngåelse av en avtale der legen mottar ytelser fra kommunen utover det statlig fastsatte basistilskuddet, kan kommunen sette som vilkår at ny lege ikke har rett til å kreve kompensasjon for opparbeidet praksis etter rammeavtalens punkt 5.6, jf. ASA 4310 punkt 5.7. Dette vil være tilfelle der kommunen gjennom den økonomiske samarbeidsavtalen subsidierer legens praksis.

HUSK:

- Egen avtale om økonomisk samarbeid (8.2-avtale)
- Oppsigelsestid og/eller en opphørsdato
- Klausul for å jevnlig regulere leiebeløpet
- Hvis kommunen subsidierer, kan kommunen kreve at legen frasier seg retten til kompensasjon for opparbeidet praksis